کاهش مصرف پلاستیک در میادین میوه و تره‌بار

حلیا حسینی، مدیرکل محیط‌زیست و توسعه پایدار شهرداری تهران: آمارها نشان می‌دهند به‌طور میانگین ۳/۹ درصد شاهد کاهش مصرف کیسه پلاستیکی در بازه زمانی یک‌ماهه در میادین میوه و تره‌بار ولنجک، شهید لواسانی، سهروردی، شهید غیبی و دریاچه چیتگر هستیم.

روزانه حدود ۹ هزار تن آسفالت توزیع می‌شود

هادی حق‌بین، معاون فنی و عمرانی شهردار تهران: اکنون یک‌میلیون و ۱۳۰ هزار تن آسفالت تولید شده و طی روزهای آینده این میزان تولید از مرز یک‌میلیون و ۲۰۰ هزار تن عبور خواهد کرد. میانگین میزان تولید و توزیع روزانه آسفالت طی هفته اخیر ۹ هزار تن بوده است.

با مردم

شماره تلفن ارتباطی با خوانندگان
۰۲۱۲۳۰۲۳۳۳۷

همسان‌سازی، جدی‌ترین دغدغه بازنشستگان

اجرای همسازی‌سازی حقوق‌های بازنشستگان تامین اجتماعی که شامل بازنشستگان و مستمری بگیران سال ۱۴۰۰ به بعد نشده باعث بی‌عدالتی محض است. چطور من که ۳۰ سال بیمه پرداخته‌ام ۶ میلیون و ۴۰۰ حقوق بگیرم اما کسی که با ۲۰ ماه پرداخت پراکنده بیمه بازنشسته شده است ۷ میلیون و ۸۰۰ دریافتی داشته باشد؟ چون او مشمول همسان‌سازی شده و من که بعد از او بازنشسته شده‌ام، هنوز شامل نشده‌ام. این ۲ سالی که ما حقوق مان کمتر از بقیه است چه می‌شود؟

عبداللهی از تهران

قطار سریع السیر اصفهان- تهران چه شد؟

در طول سال زائران بسیاری با انواع وسایل نقلیه زمینی از جمله قطار راه‌آهن و هوایی به‌سوی مشهدالرضا روانه می‌شوند؛ در این رابطه قطار سریع‌السیر و پرسرعت توربوترن اصفهان به تهران و مشهد که تا تهران را در ۲/۵ ساعت طی می کند و مدت‌ها قبل قول انجام آن داده شده بود، چه زمانی به بهره‌برداری می‌رسد؟

محمود بلیغیان از اصفهان

تقاطع سه راه جمهوری با ولیعصر نیازمند ساماندهی است

همانگونه که به درستی و با تدبیر تقاطع انقلاب با ولیعصر ساماندهی شد، لازم است تقاطع سه‌راه جمهوری با ولیعصر نیز ساماندهی شود. هم‌اکنون با حضور اتوبوس‌های بی‌آرتی در ۲ مسیر تقاطعی و نیز انبوه موتورسواران در این محدوده واقعا بی‌نظمی دائمی وجود دارد. از سوی دیگر همواره شماری دستفروش وجود دارند و باعث تردد عابران از خیابان می‌شوند. لطفا طرحی سازنده و دائمی برای این تقاطع اجرا کنند که سواره و پیاده را شامل شده و آرامش و ایمنی برقرار شود.

روبرت شیرازیان از تهران

پیامک

ارسال پیام کوتاه خوانندگان
۰۲۱۲۳۰۲۳۹۱۶

معلمان استخدامی با آزمون را در شهر خودشان به‌کار گیرند

۵۰ نفر از آموزشیاران نهضت سواد آموزی در خراسان شمالی که طی آزمون استخدامی در سال ۹۸ از طریق آزمون در سِمت معلم روزانه استخدام شده‌اند، به‌علت عدم‌برنامه‌ریزی برای جابه‌جایی و اعلام عدم‌نیاز شهرستان اسفراین و بجنورد به شهرستان راز در فاصله ۳۰۰ کیلومتری محل زندگی‌شان واگذار شدند. اکثر این پذیرفته‌شدگان را زنان تشکیل می‌دهند که برای رفتن به محل کار باید زندگی و فرزندان خود را در محل سکونت رها کرده و به سرکار بروند و باعث از هم پاشیدگی خانواده‌ها می‌شود. از سویی با توجه به شرایط جامعه، نیاز آموزش‌وپرورش و نیز شرایط اقتصادی ترک کار نیز ممکن نیست. اغلب این معلمان شنبه به محل کار رفته و تا آخر هفته در آنجا می‌مانند. مسئولان لطفا فکری برای این مشکل کنند.

زارعی از اسفراین

برعملکرد غرفه آبزیان در بازار تره بار اختیاریه نظارت شود

غرفه آبزیان در ورودی بازار تره‌بار اختیاریه، انواع تخلفات را مرتکب می‌شود. از جمله تخلفات این غرفه، نداشتن برچسب قیمت روی انواع ماهی و دریافت پول جداگانه بابت خرد و پاک کردن ماهی است. درحالی که قبلا قیمت پاک کردن را روی ماهی کشیده است. یکی دیگر از تخلفات، قیمت‌گذاری سلیقه‌ای روی یک نوع ماهی قزل آلا به اسم ۲ نوع ماهی است. هر ۲ نوع ماهی پرورشی است اما یک نوع را به اسم رودخانه‌ای در پستو نگه می‌دارد و به قیمت بالاتر عرضه می کند. اگر اعتراض کنید منتی سر شما گذاشته و به همان قیمت ماهی پرورشی به شما می‌فروشد! در اعتراض به دفتر مدیریت هم، مسئولان عنوان می کنند شما خریدتان را بکنید، رسیدش را بیاورید تا ما پیگیری کنیم! مگر نه اینکه مدیریت باید ناظر بر عملکرد غرفه‌ها باشد؟ از مدیریت ارشد میادین تره بار تقاضای رسیدگی و پیگیری و پاسخگویی داریم.

فاطمی از تهران

پیام

تلگرام با مردم @bamardom_hamshahri

فروشندگان موادمخدر در بوستان های شریعتی و الهی

قسمتی از زمین‌های بوستان‌های شریعتی و الهی در شهرک شریعتی به جولانگاه معتادان و محل خرید و فروش موادمخدر تبدیل شده است. از نیروهای پلیس و نهادهای مربوطه تقاضای رسیدگی داریم.

نوح علی عسکر آبادی از تهران

کمبود داروی پرکاری تیروئید در یزد

داروی متی مازول که به‌عنوان داروی پرکاری تیروئید مصرف می‌شود در یزد پیدا نمی‌شود. به هر داروخانه سر می‌زنیم، می گویند نداریم. آیا برای یک داروی پرمصرف هم باید به بازار سیاه سر بزنیم؟ تکلیف این همه مصرف‌کننده داروهای کم‌کاری و پرکاری تیروئید چیست؟

شفیعی از یزد

مدارس صدای بلندگوهای خود را برای داخل تنظیم کنند

مدارس به‌خصوص آنهایی که در دل محلات و بافت‌های مسکونی قرار دارند، صدای بلندگوهای خود را طوری تنظیم کنند که در بیرون از مدرسه کمتر شنیده شود. این اقدام باعث آرامش همسایگان مدارس خواهد شد.

موسوی از تهران

بیمه تکمیلی بازنشستگان و پوشش هزینه دارو

درحالی که بازنشستگان باید بهترین بیمه تکمیلی را داشته باشند حمایت‌های بیمه تکمیلی انتخابی برای آنها یعنی آتیه‌سازان حافظ کافی نیست و کفاف نیازهای دارو و درمان آنها را نمی‌دهد. به‌خصوص در بحث دارو، قشر بازنشسته بسیار دچار مشکل شده‌اند، زیرا حمایت های بیمه پایه کافی نیست و آتیه‌سازان حافظ هم هیچ پوششی برای دارو ندارد.

رضایت از کرمان

عکس‌ها: همشهری/ محمد عباس‌نژاد

مصائب سگ‌های ولگرد

گزارش میدانی همشهری از نحوه ساماندهی سگ‌های ولگرد در خیابان‌های تهران

درشهر
لیلا شریف
روزنامه‌نگار

سگ‌های ولگرد بلای جان شهرهای کوچک و بزرگ شده‌اند و حیواناتی که روزگاری در حواشی شهرها جای داشتند، مدت‌هاست که خود را به خیابان‌های شهر رسانده‌اند و در کوچه پس کوچه‌ها پرسه می‌زنند. این مشکل به دردمشترک بسیاری از شهروندان تبدیل شده است و تهران نیز از این مسئله مستثنی نیست. جمع آوری سگ‌های ولگرد که در دسته وظایف شهرداری‌ها و دهیاری‌ها قرار می گیرد، کار آسانی نیست و اکیپ‌های کنترل حیوانات شهری هر روز با دردسرهای خاصی راهی خیابان‌های شهر می‌شوند تا برای معضل سگ‌های ولگرد چاره‌ای پیدا کنند.

صبح زود قبل از آنکه اهالی محل به خیابان بیایند، کار اکیپ‌های سگ‌گیری آغاز می‌شود و باید براساس پیام‌های ثبت شده شهروندان در سامانه ۱۳۷ شهرداری، ردسگ‌های ولگرد را بزنند.

تعقیب سگ‌های ولگرد

نفسش را در سینه حبس می کند، از گوشه چشم تمام حرکات را زیرنظر می گیرد، حواسش هست که زمان را از دست ندهد، در همان حین لوله دارت را بالا می‌آورد و به سگی که چند متر آن‌طرف‌تر حادثه را بو کشیده، خیره می‌شود، یک نفر با صدای بلند می گوید: «بزن تا در نرفته»... نفسش را از سینه رها کرده و دارت را شلیک می کند. دارت بر تن سگ سیاه و قهوه‌ای می‌نشیند و سرعت دویدنش را کم می کند. سگ روی زمین می‌نشیند. «وقتی ماده بیهوشی رو به سگ می‌زنیم تازه شروع ماجراست» اینها را ناصر می گوید و نفس‌زنان شیب تند یکی از خیابان‌های دربند را بالا می‌رود. او نزدیک به ۹ سال است که شغل زنده‌گیری سگ را برای یک لقمه نان انتخاب کرده است. ناصر هر روز قبل از اینکه آفتاب بالا بیاید، لباس‌های خاکی‌اش را تن می کند و خودش را با پرایدوانت‌های مخصوص سگ‌گیری به نقاط گزارش‌شده از سوی ۱۳۷ می‌رساند: «نگران نباشید، این داروها سگ‌ها رو بیهوش نمی کند، حیوان فقط یه کم شُل میشه و بعد از چند دقیقه ولو میشه. وقتی یه سگ رو می‌زنیم باید حواسمون باشه که از جلوی چشممون گم نشه.»

او بعد از سربالایی برای چند لحظه می‌ایستد و نگاه می کند تا بفهمد همکارانش یا به قول خودش «بچه‌های اکیپ»، سگی را که با سرعت خود را در خیابان مخفی کرده است، پیدا کرده‌اند یا خیر؟ چند لحظه بعد صدای یکی از همکاران ناصر که با ماشین جلوتر از همه دنبال سگ به راه افتاده بود، بلند می‌شود: «اینجاست.»

حالا چند نفری از نیروهای جمع‌آوری سگ‌های ولگرد، نزدیک فضای سبزی ایستاده‌اند و زیرچشمی به هم تعارف می‌زنند تا ببینند قرعه بلند کردن این سگ سنگین وزن به نام چه کسی می‌افتد. ناصر که سابقه بیشتری دارد، اسم ۲ نفر را می‌برد و می گوید: «برید بلندش کنید و بیارین توی ماشین.»

سگ که توان تکان خوردن ندارد، با چشمان و دهان باز در حالت نیمه‌بی‌هوش به آنها نگاه می کند. ۲ نفر از نیروهای زنده‌گیری سگ، خود را به بالای سر حیوان، می‌رسانند و در یک حرکت آنی، سگ را بلند می کنند. وحید که سابقه کمتری در این کار دارد، زیر لب غر می‌زند و می گوید: «از کت و کول افتادم.» در همین حین نیروی دیگری در وانت را باز می کند، همان موقع است که بوی مانده سگ‌های قبلی از پشت وانت، هجوم می‌آورد و در هوا پخش می‌شود، سگ سیاه و قهوه‌ای کف وانت رها می‌شود تا نوبت به سگ‌های دیگر برسد.

۱۴ مورد سگ گزیدگی در تهران

هر چند آمار دقیقی در رابطه با سگ‌گزیدگی‌ها وجود ندارد اما در گزارشی که مرکز پژوهش‌های مجلس در شهریور سال‌جاری منتشر کرد، اینگونه اعلام شده است: «بنابر داده‌های مرکز مدیریت بیماری‌های واگیر وزارت بهداشت و درمان و آموزش پزشکی کشور در سال ۱۳۹۷، به‌طور متوسط روزانه ۱۳٫۶ سگ‌گزیدگی در تهران اتفاق می‌افتد. استعلام به عمل آمده از اداره کل پزشکی قانونی استان تهران درخصوص آمار تلفات انسانی ناشی از گازگرفتگی توسط سگ نیز نشان می‌دهد که تنها در ۴ ماهه اول سال ۱۴۰۱ در محدوده استان تهران، ۴ نفر (۳ مرد و یک دختر یک ساله) به واسطه حمله سگ‌ها کشته شده‌اند.»

امان از حامی‌های آموزش‌ندیده

جمع‌آوری سگ‌های ولگرد دردسرهای زیادی دارد؛ همانقدر که برخی از شهروندان از حضور این اکیپ‌ها در محله‌هایشان استقبال می کنند، کم نیستند افرادی که با خشم به سمت نیروهای جمع‌آوری هجوم می‌آورند تا به‌گمان خودشان سگ‌ها را نجات دهند. راه‌پله‌ای سیمانی محصور میان ۲ خانه، پاتوق چند سگ ولگرد در حوالی دربند شده و این موضوع صدای همسایه‌ها را درآورده است. اکیپ براساس گزارش‌های مردمی راهی این آدرس شد و در همان حین چند مغازه‌دار و اهل محل، نشانی سگ‌های ولگرد را دادند: «تو رو خدا اینا رو بگیرید، شب و روز برای ما نذاشتن، اینجا پاتوقشون شده و نمی‌ذارن تا صبح بخوابیم.»

یکی از نیروهای زنده‌گیری تلاش کرد تا سگ‌ها را به پایین پله‌ها بکشاند و در همین حین فردی دیگر با دارت به سمت نخستین سگ نشانه رفت. سگ پس از برخورد دارت به بدنش، با سرعت طول پله‌ها را بالا رفت. چند دقیقه بعد، ۲ مرد سگ عظیم‌الجثه‌ای را در آغوش گرفتند. در کشاکش تلاش برای گرفتن سگی دیگر، یکی از اهالی خانه مجاور سرش را از پنجره بیرون می‌آورد و به‌دلیل نگرانی از سرنوشت سگ‌ها، شروع به فحش و ناسزا می کند اما این حرف‌ها برای نیروهای قدیمی عادی شده است: «کار ما هم خوبی داره، هم بدی. از یه طرف بعضی‌ها ما رو می‌بینن و ازمون تشکر می کنن، بعضی‌ها هم هر چی از دهنشون در میاد به ما میگن، ما هم چاره‌ای نداریم جز اینکه بهشون لبخند بزنیم و...»

حرف‌های ناصر تمام نشده بود که یک راننده خودروی شاسی بلند، کنار پرایدوانت‌های اکیپ ترمز می کند و با صدایی بلند فریاد می‌زند: «آقا! اینا رو جمع کنید، شب‌ها یه گله ۴۰-۳۰ تایی میشن و راه میفتن توی خیابون. اینقدر زوزه میکشن که شب‌ها خواب نداریم. ما هم می‌ترسیم تو کوچه خیابون بیاییم و هرلحظه ممکن است به ما حمله کنند.» ناصر حرف‌هایش را با خنده ادامه داد: «این هم یه نمونه دیگه.» او که دل پری از حمایت نادرست از سگ‌های ولگرد دارد، در میان صحبت‌هایش به فردی اشاره می کند که هر هفته با خرید میزان زیادی گوشت و اجاره الاغ به نقاط کوهستانی دربند می‌رود: «حرف مردم را یه جوری تحمل می کنیم، چاره‌ای نداریم اما این آدمایی که میگن ما حامی حیواناتیم و میان به اینا غذا می‌دن، خیلی دردسرن. یه خانمی بود تا همین چند وقت پیش می گفتن که چندتا الاغ اجاره می کنه و یه عالمه گوشت بارشون میکنه و راهی این کوه‌های بالای دربند میشه تا به سگ‌ها غذا بده. خب یکی نیست که به این خانم بگه چرا این کار رو می کنی، اینجوری جمعیت سگ‌ها زیاد میشه.» مشکل نیروهای زنده‌گیر سگ تنها به فحاشی مردم محدود نمی‌شود و احتمال گاز گرفتن سگ‌ها در این کار بالاست: «بعضی از وقت‌ها که به سگ نیمه‌بیهوش نزدیک می‌شیم، اگه درست عمل نکنیم، سگ راحت می‌تونه سرش رو برگردونه و دست آدم رو گاز بگیره، من اینقدر خاطره از این گازگرفتگی‌ها دارم که دیگه برام عادی شده.»

کار ما مثل یک رازه

ماشین حمل سگ چنان با بوی مانده سگ‌های قبلی آغشته شده است که ماسک هم مانع این بو نمی‌شود. این بو روی همه سطوح ماشین نشسته است و در هر نقطه ردی از تار موی سگی دیده می‌شود: «با این بو و کثیفی آدم کنار میاد یعنی مجبوریم کنار بیاییم، فقط این چیزا برای خانواده‌هامون سخته، مثلا خانواده من که هنوز با کارم کنار نیومدن.» مشکل فریبرز و همکارهایش با خانواده‌هایشان در مورد این شغل تنها محدود به بوی نشسته بر لباس نیست؛ «کار ما مثل یه رازه.»

فریبرز با گفتن این جمله مکث طولانی می کند، حواسش به ۳ ماشین دیگری است که با آرم کنترل حیوانات شهری در حال حرکت هستند که مبادا در میان راه، گروه را گم کند. چند لحظه بعد سر رشته حرفش را با خاطره نخستین روزی که همسرش را از شغل جدیدش با خبر کرد، گره می‌زند: «۴ ماه پیش که دیدم ماشین قراضه‌ام کفاف خرج خانواده رو نمیده، دنبال کار رفتم. از طریق یه نفر فهمیدم که برای زنده‌گیری سگ، نیرو می گیرن. خیلی با خودم کلنجار رفتم و آخرش یه روز همسرم رو صدا زدم و بهش ماجرا رو گفتم. خیلی ناراحت شد. دلش به این کار نبود. تهش اونم مجبور شد قبول کنه اما برام یه شرط گذاشت که کسی از فامیل نفهمه من توی این کارم.» تمام «بچه‌های اکیپ» این قول را به خانواده‌هایشان داده‌اند. به همین دلیل است که در مقابل دوربین عکاس، چهره خود را پشت ماسک پنهان می کنند و وقتی یک رهگذر هنگام انجام عملیات از آنها عکس گرفت، از او خواستند به‌خاطر حفظ قولی که داده‌اند، آن تصاویر را پاک کند.

ساعت حوالی ۱۲ ظهر است و از زمان شروع کار این روز نیروهای زنده‌گیری سگ، ۶ ساعتی می گذرد، هر ساعت به تعداد سگ‌های پشت وانت اضافه می‌شود اما زمان برای انتقال این سگ‌ها محدود است و تا زمانی که کامل بی‌حسی از بین نرفته باید در میان نفرین‌ها و تشکرهای شهروندان سگ‌ها را راهی کمپ کهریزک کنند تا به پناهگاه ببرند و در فضای ایمن از آنها نگهداری کنند.

نگاه

داوود گودرزی*

رهاسازی سگ‌های ولگرد شهرهای اطراف در حریم تهران

در حال حاضر حضور سگ‌ها در داخل شهر کاهش پیدا کرده و آمار ثبت درخواست شهروندان برای ساماندهی سگ‌های بلاصاحب در سامانه ۱۳۷ شهرداری این موضوع را تأیید می کند. در مناطق حاشیه‌ای و حریم شهر مشکلات بیشتری داریم چرا که برخی از شهرها و شهرستان‌های اطراف سگ‌های بلاصاحب خود را در حریم شهر تهران رهاسازی می کنند. بیشتر مشکل مربوط به مناطقی می‌شود که زیستگاه طبیعی و حریم مرتبط با شهرهای اطراف دارند. در همین راستا مناطق ۱، ۳، ۴، ۵، ۱۴، ۱۵، ۱۸، ۱۹، ۲۰، ۲۲ و همچنین منطقه ۱۳ مناطقی هستند که بیشترین مشکلات را در مورد سگ‌های ولگرد دارند. مسئله اصلی ما مرتبط با سگ‌های ولگردی است که از شهرهای همجوار جمع‌آوری و در حریم تهران رها می‌شوند. برخی شهرها به‌دلیل اینکه نقاهتگاه ندارند راحت‌ترین گزینه را که همان رهاسازی در حریم تهران است، انتخاب می کنند. متأسفانه پیمانکارهای این شهرها گمان می کنند که تهران، بودجه کافی برای نگهداری این سگ‌ها دارد و به همین دلیل شبانه سگ‌ها را به اطراف تهران می‌آورند. برای پیگیری و جلوگیری از این موضوع با فرمانداری مکاتبه کرده و خواستار رسیدگی به این موضوع شدیم. فعالیت جمع‌آوری سگ‌های ولگرد در تهران یک کار مستمر است و روزانه بین ۵۰ تا ۷۰ قلاده سگ جمع‌آوری می‌شود. در حال حاضر شهرداری با استفاده از نقاهتگاه آرادکوه در حوزه ساماندهی سگ‌های بلاصاحب فعالیت می کند و اقامتگاه چیتگر نیز از سال ۱۳۸۳ توسط حامیان حیوانات مدیریت می‌شود. ۸۰۰ قلاده سگ در چیتگر و نزدیک به ۲ هزار قلاده سگ در آرادکوه نگهداری می‌شوند. هزینه نگهداری سگ‌ها در آرادکوه به ۲ بخش جمع‌آوری و نگهداری تقسیم می‌شود که این هزینه‌ها را سازمان مدیریت پسماند شهرداری تهران پرداخت می کند. برای جمع‌آوری از ۱۲ اکیپ مجرب ساماندهی استفاده می کنیم. سگ‌های بلاصاحب جمع‌آوری‌شده، پیش از ورود به نقاهتگاه آرادکوه معاینه و سپس عقیم می‌شوند. درصورتی که از شهروندان کسی تمایلی برای در اختیار گرفتن سگ‌ها به‌منظور نگهبانی کارخانه یا ویلا داشته باشد می‌تواند با مراجعه و دادن تعهد مبنی بر عدم‌رهاسازی به‌صورت رایگان حیوان مورد نظر خود را تحویل بگیرد. در ۶ ماهه ابتدایی سال، اجازه نگهداری ۳۸۹ قلاده سگ به درخواست‌کنندگان داده شده است.

* مدیر کنترل حیوانات شهری شهرداری تهران

نظر

مهدی نبی‌یان؛ پژوهشگر حیات‌وحش

غذارسانی به سگ‌های ولگرد مافیا دارد

ماجرای غذا دادن به سگ‌های ولگرد در ۱۵ سال گذشته اتفاق افتاده است و باید از افرادی که در این سال‌ها خود را به عنوان حامی حیوانات نشان می‌دهند، پرسید که تا قبل از این سال‌ها سگ‌ها از چه راهی تغذیه می کردند؟ چرا یک باره این تعداد برای غذا دادن به سگ‌ها مشتاق شدند؟

این افراد مطالعه‌ای محیط‌زیستی ندارند و تنها با تکیه بر تبلیغات رسانه‌های خارجی فارسی‌زبان و سکوت مسئولان دست به این کار می‌زنند. غذایی که برای سگ‌های ولگرد ریخته می‌شود، پسماند غذایی است و موجب تهدید بهداشت عمومی می‌شود. باید در برابر افرادی که به سگ‌ها غذا می‌دهند، مانع ایجاد کرد. این افراد با جان مردم بازی می کنند. آمار به ما می گوید که سال گذشته نزدیک به ۲۸۰ هزار سگ‌گزیدگی در ایران ثبت شده است. در کشورهای اروپایی و آمریکایی برای سگ‌ها قوانین سختی وجود دارد و حتی افرادی که سگ‌های خانگی دارند، نمی‌توانند بدون قلاده، سگ خود را از خانه خارج کنند و باید مدفوع سگ جمع‌آوری شود، اما در کشور ما نه‌تنها به این موارد توجه نمی‌شد بلکه برخی، پارک‌های شهری ما را با توالت سگ‌هایشان اشتباه گرفته‌اند. وقتی این موضوعات را با حامیان سگ‌های ولگرد مطرح می کنیم، بحث عقیم‌سازی را مطرح می کنند، اما سؤال ما این است که آیا با عقیم‌سازی، آن سگ دیگر گاز نمی گیرد و مدفوع نمی کند؟

بعضی از افرادی که برای غذا دادن و درمان سگ‌های ولگرد پول جمع می کنند، یک مافیا هستند و باید پلیس فتا و مسئولان حوزه بهداشت به این موضوع ورود کنند؛ چرا که تعداد سگ در سال ۱۳۶۶ زیر ۲۰ الی ۳۰ هزار قلاده بود، اما این رقم در حال حاضر ۲۰ برابر شده است. از سوی دیگر شهرداری تهران سالانه ۲۰ میلیارد تومان برای جمع‌آوری و نگهداری این سگ‌های ولگرد هزینه می کند و باید این هزینه‌ها در جای دیگر صرف شود. افرادی که خود را حامی سگ معرفی می کنند، گروه‌هایی تشکیل داده‌اند که پول جمع‌آوری می کنند. متأسفانه بحث مافیایی شکل گرفته است و یک‌سری کلاهبردار از این طریق ارتزاق و از احساسات مردم سوءاستفاده می کنند. ما با مافیایی شبیه باندهای مافیایی که کودکان کار، تکدی گری و فروش مواد مخدر را مدیریت می کنند، روبه‌رو هستیم. ناگفته نماند که در این میان برخی به دلیل اطلاع‌رسانی نادرست و تأثیرپذیری از احساسات با این افراد همراه می‌شوند، اما اصل کار در دست این مافیاست.

بارها مشاهده کرده‌ایم که این افراد برای جمع‌آوری پول، خودشان پای سگ ولگرد را مجروح می کنند، بعد با تهیه عکس رادیولوژی دست به جمع‌آوری پول می‌زنند، مردم هم برای کمک به این حیوان پول واریز می کنند. برای شناخت این فضا کافی است که برخی از هشتگ‌ها را در اینستاگرام جست‌وجو کنید تا متوجه ارتباط این شبکه‌های مدعی حامی حیوانات شوید. هر یک از این گروه‌ها بخشی از تهران را در دست دارد. به‌عنوان مثال سگ‌های سمت کوهسار برای یک گروه و سگ‌های سمت گلابدره برای یک گروه دیگر است. زمانی که این گروه‌ها با هم درگیر می‌شوند، اطلاعات جالبی را از هم افشا می کنند و یک‌بار در این دعواها مشخص شد که یک فرد با کمک‌های مردمی به جای عقیم‌سازی سگ‌ها، یک خانه در لواسان خریده بود.